

*„SZERETNÉM MAJD HAZAHONI A TUDÁST, AMIT A VILÁGBAN
MEGSZEREZTEM...”*

POLGÁR ÉVA LISZT-VERSENYRŐL, AMERIKAI MODELLRŐL ÉS RÉV LÍVIA ZONGORÁJÁRÓL

Polgár Éva

Egy finn cserediák-utazás után döntötte el, hogy a zenét választja hivatásául, és azt is, hogy bárhová elmegy, ahol a legtöbbet tudja tanulni a zongoráról. Mindig csak a következő lépést tervezte meg, ami célja felé vitte, hiszen Zebegényből elképzelhetetlennek tűnt, hogy egyszer majd amerikai egyetemeken tanít, egy nemzetközi Liszt-versenynek lesz az igazgatója és a Carnegie Hallban adhat koncertet. Ráadásul úgy, hogy a zongoraművész mindig maga kereste és alakította a lehetőségeket, karrierje újabb és újabb állomásait, szervezői és produceri vénájának köszönhetően. Polgár Évával az eddig bejárt útról, a tanítás és a koncertezés egyensúlyáról, valamint arról is beszélgettünk, miként tervezi pályája következő szakaszát.

– Milyennek látja az amerikai egyetemistákat összehasonlítva a hazai fiatalokkal?

– Mi, magyarok csodálatosan tudunk muzsikálni, ebben verhetetlenek vagyunk. Olyan gazdag érzelmi világgal interpretáljuk a műveket, amelyre külföldön sokan csak áhítoznak. A technikát tekintve viszont azt látom, hogy mindenki ugyanott tart, sőt sokszor azt figyelem meg, hogy egy Los Angelesbe érkező kínai fiatal a csillagot is lejátssza az égről, egyetlen melléütés, hanghiba nélkül képes a teljes verseny során teljesíteni...Természetesen a megmérettetéseken nemcsak a hibátlan játékot, hanem a zeneiséget is értékeli a grémium. Számomra nagyon jó összképet nyújtanak a

jelentkezők arról, hogy milyen a zongoratudás a világ különböző pontjain. A Los Angeles-i Nemzetközi Liszt Ferenc Zongoraversenyre az amerikaik mellett sok helyről érkeznek pianisták, természetesen mindig akadnak magyar jelentkezők és tudatosan hívnak itthonról zsűritagokat is.

– *S hogyan lesz valaki annak a megmérettetésnek az igazgatója, amelyen 2012-ben megnyerte a fődíjat? Meséljen kicsit arról, miként vezetett az útja Zebegényből a kaliforniai Azusa Pacific Universityre! Tényleg minden a 'Bogányi-úttal' indult?*

– Igen, mert az én Kodály-iskolás tanárnőm és Gergő édesanyja nagyon jól ismerték egymást, így temérdek történetet hallottam a családról, amelynek tagjai akkor már Finnországban éltek. Tanárnőm, Gellai Ildikó, szobi kolléganője, Kis Judit és Bogányi Marika néni – hárman szerveztek egy egyszeri csereiskolás kapcsolatot, a finn gyerekek egy hétre jöttek, s ezalatt muzsikáltunk együtt, négykezesestünk, számos közös programunk akadt, majd mi látogattunk ki hozzájuk. S ezekben a közös hetekben volt bográcsparti, városnézés, kirándulás. Ráadásul Gergő akkor készült a budapesti Liszt-versenyre, s Zebegényben játszotta be a műsorát. Akadt ott egy pici pianínó, azon gyakorolt, és akkor hallottam először Lisztet zongorázni. Különleges élmény volt már akkor is az előadása, akárcsak a Finnországban töltött hét, hiszen az volt az első külföldi utazásom. Mindez nagyon erősen hatott rám, azt éreztem, követni szeretném ezen az úton. Olyannyira, hogy ahogy hazatértünk, máris elkezdtem magánszorgalomból finnül tanulni. Amikor pedig a felvételiről kellett dönteni, akkor már nem is volt kérdés, hogyha felvesznek a konzervatóriumba, ott folytatom.

Polgár Éva portré (fotó: Timár Sára)

– *A finn nyelvtudás pedig sokat segített akkor is, amikor a helsinki egyetemre jelentkezett...*

– Egyszerre adtam be a felvételi papírokat a Zeneakadémiára és a Sibelius Egyetemre, Budapestről elutasító válasz érkezett, Helsinkiből azonban egy igen.

Szerencsére nem tört le a hazai kudarc, hiszen az itthoni évek alatt egyre határozottabban tudtam, a zenei hivatás az utam. A tanárnőm már korábban is tisztában volt ezzel, hiszen mesterkurzusokra vitt el, rengeteget foglalkozott velem. A balassagyarmati muzsikustáborban is sok nyáron megfordultam, ösztönzően hatott rám az ott tapasztalt szellemiség. Örültem hát annak, hogy Helsinkibe felvételt nyertem, bár az anyagi háttérrel nem igazán láttam mindehhez... Akkoriban ugyanis még nem pályázhattam ösztöndíjra. Viszont azt gondoltam, bele kell vágni, és lépésről lépésre haladni. Sokszor adódott úgy az életemben, hogy nem látszódott, miként fogok eljutni oda, ahová szeretnék, azonban elindultam, és a sors folyton kínálta a megoldásokat. Helsinkiben egy családnál laktam, vigyáztam a gyerekekre, a hétvégeken pedig egy tapétaboltban dolgoztam, azóta is remekül értek a festékekhez... Óriási élményt jelentett, hogy önállósodtam, de nagy álom volt a Zeneakadémia is. Így a következő évben ismét felvételiztem, és akkor már sikerrel jártam. Persze, nem tudtam azt sem, miként fogok párhuzamosan két egyetemre járni, de ebbe is belevágtam.

– *És hogyan sikerült?*

– Szerencsére nagyon sok kreditet elfogadott a Sibelius, így nem kellett rengeteget ingáznom. Nem két külön egyetemet végeztem, inkább azt mondhatom, hogy a kettőt egybeforrasztottam. De persze így is többször kellett repülnöm, ehhez pedig jó fedezetet jelentett például a semmeringi nyári akadémián nyert Bartók-díj, ami öt útra volt elegendő anyagi segítség... Hét év alatt megkaptam mind a két intézet diplomáját, itthon zongoraművészi és tanári, Helsinkiben művészi végzettséget szereztem.

– *Mikor döntötte el, hogy szeretne tanítani?*

– Nagyon jó példát jelentett számomra akadémiai mesterem, Jandó Jenő, aki aktív művész volt, emellett kiváló tanár. Nemcsak az óráira jártam, hanem amikor lehetett, folyton jelentkeztem, hogy lapozhassak neki, hiszen rengeteget tanultam abból is, amikor láttam- hallottam, mi minden történik a kamaratársak között.

– *Gondolom, az amerikai doktori azonban már tudatos tervezés eredménye volt.*

– Ezt is inkább a személyes kapcsolatok alakították így. Abban az időben nagyon kis létszámmal indultak doktori programok, óriási volt a túljelentkezés, nemcsak Budapesten, hanem Helsinkiben is. Korábban megfordultam Ungár Tamás mesterkurzusán is, aki először Ausztráliában, majd Amerikában tanított és koncertezett. A személyes találkozás után követte a pályámat, s kaptam tőle évről évre a kurzusairól szóló prospektusokat. Mikor végül meghívást kaptam arra a nyári akadémiára, amelynek ő volt a művészeti vezetője, Ungár tanár úr rengeteget segített az ösztöndíjban, s abban, hogy a helyi magyar közösség támogasson. Ez után döntöttem el, hogy Texasba jelentkezem, olyan doktori programra, amelyen a javaslata szerint ki tudnék teljesedni. A tanulmányok mellett szerencsére

vállalhattam munkát is, heti húsz órában. Számos jelentkező közül, Skype-interjút követően engem választott tanárnak egy helyi zeneiskola. Jól esett, hogy bizalmat szavazott nekem az igazgató, több évig dolgoztam náluk, ma is jó kapcsolatban állunk. A kezdésben pedig rengeteget segített a magyar állam Eötvös Ösztöndíja is. Mire pedig a három év lejárt, addigra már elnyertem az egyetemen egy teljes, ottani ösztöndíjat, valamint egy tanársegédi állást. A doktori végzésemet követően pályáztam professzori állásra több amerikai iskolába is, s aztán Kaliforniában, az Azusa Pacific Universityn jártam sikerrel.

– *S ez határozott vagy határozatlan idejű megbízatás?*

– Kaliforniában határozott volt, most Tennessee-ben pedig elindultam a határozatlan felé... Ha megfelelek a hat esztendőre szóló próbaidőszak követelményeinek, s folyamatosan bizonyítom a rátermetségemet, felkészültségemet tanári és a zongoraművészi téren. Ha jól teljesítek, akkor véglegesítenek. Számít a hallgatói vélemény, az, miként dokumentálom a munkámat, miként teljesítek a különböző egyetemi bizottságokban, s persze az is, hogy milyen hangversenyeket adok. A zongorafőtárgy órán 10 növendékem van, 12 a maximum, s emellett zongorairodalmat, -kamarát tanítok. Mi Tennessee-ben a kisebb egyetemek közé tartozunk, 250 zenész hallgatónk van, Texasban ez a szám 1000 főre rúgott. Amerikában megtanultam, sok mindenre kell tanárként igent mondani, az idő során pedig a túlélési képesség is kialakul... S persze az is fontos, miként tudok támogatásokat szerezni, büszke vagyok rá, hogy idén az egyik mecénásunk Steinway Spiriót ajándékoz az egyetemnek. Ebben a munkában egyébként a növendékek is partnerek, ha szakmai konferenciára szeretnének utazni, s ehhez szükség van fedezetre, azonnal jótékonysági koncertet szerveznek, maguk is tudják, mindez nem működik szponzoráció nélkül. De azt is hozzá kell tegyem, hogy a növendékek általában magániskolákban készülnek a felvételire, s nem olyan magas a követelményrendszer, mint itthon. Amerikában szolfézs és zeneelmélet nélkül is bekerülhet valaki az egyetemre, van öt éve, hogy felzárkózzon a többiekhez. A nagyon eltérő felkészültség pedig a tanárt állítja néha nem könnyű feladat elé... Viszont a nagyobb tudás több támogatást is jelent. Most a veszprémi Barabics Csanád járt sikerrel, bekerült az egyetemünkre, s mivel tehetsége mellett nagyon jól felkészült, ezt az iskola magasabb ösztöndíjjal honorálja. Amikor egyébként elkezdődött az amerikai életem, végig nagy erőt jelentett, hogy a szüleim végig támogattak, ahogyan tudtak. Mindig biztosítottak afelől, hogy a zebegényi otthonunkban, a Duna-parton vár a szobám, ahol gyakorolhatok. Az év egy részét - hiszen kilenc hónapos szerződése van, itthon is töltöm, s nagy öröm, hogy ilyenkor Rév Livia zongoráján játszhatok.

Rév Livia és Polgár Éva La Celle-Saint-Clouban, Rév Livia otthonában (2015.01.03.)

– *Hogyan kerül Önhöz ez az instrumentum?*

– A zongoratanárnőm ösztönzésére fiatalon sok kurzuson vettem részt, így Rév Líviára is gyakorta elmentem, és nagyon közel kerültünk egymáshoz, a család is szinte fogadott unokaként tekintett rám. Nemcsak a kurzusait látogattam, hanem ha készültem egy fontos versenyre, koncertre, előtte mindig elutaztam hozzá, hogy kikérjem a tanácsát. Az elhunytát követően kaptam néhányat a fellépő szettjeiből. Régen azonos méret volt velem, s többször felléptem már a ruháiban. Ráadásul az egyik zongoráját megvásárolhattam a családtól, boldogság, hogy én is azon a hangszeren játszhatom, mint egykor ő ... S neki köszönhetem Csordás Klárát is! Mivel ő is Párizs közelében lakott, sokszor találkoztak, jó barátságba kerültek. Egy alkalommal Rév Líviánál én is összefutottam a világjáró mezzóval, akivel azonnal mély beszélgetésbe merültünk. Mi ugyancsak összebarátkoztunk, s egy-két év elteltével sor került az első közös koncertünkre is. Érdekes módon Texasban, az egyetemen léphettünk fel először duóként, s azóta is rendszeresen muzsikálunk együtt. Mindig nagy öröm az együttes játék, hiszen azonos zenei nyelvet beszélünk, s emellett hasonlóan tevékeny karakterek vagyunk.

Csordás Klára és Polgár Éva az amerikai Kodály Szimpóziumon a Zipper Hallban, a Colburn Schoolban (2023. augusztus 3.)

- *Egy amerikai Kodály-szimpóziumon is koncerteztek.*
- Az Amerikai Kodály Társaság szervezte. Általában az érdeklődőknek jelentkezniük kell, s van egy válogató bizottság, aki a meghívásokról dönt, így megtisztelő volt, hogy nem kellett végigmennünk ezen a szűrőn, s kettőnket a főhangversenyre kérték fel. A tengerentúlon ismerik a módszerét, a zeneszerzői munkásságát azonban jóval kevésbé. A mi koncertünk is revelációként hatott, s mivel népzenei ihletésű darabjaiból válogattunk, mindez ismerősen hatott zenetanár közönségünkre. Bízom benne, hogy lesz folytatás, már csak azért is, mert szeretnék új Kodály-darabokat tanulni. Jelenleg folyamatban van, hogy a Steinway a művészei közé válasszon. Amennyiben egy-másfél év múlva engem is nagykövetté avatnak, az új hangszerüket, a Spiriót képviselhetem. Ez az instrumentum képes visszajátszani a rajta felhangzó előadást, az archív anyagokat élővé varázsolni. Létezik egy hangzókönyvtárunk, amelyben még nagyon kevés a Kodály-felvétel, s ezt szeretném újabb művekkel kiegészíteni. Már csak azért is, mert nagyon érdekel, hogy a zongoristákra miként hat a módszere, miként veszik hasznát a zenei formálásban, szolmizálásban, a belső hallás fejlesztésében. Ha ugyanis leülünk a hangszerünkhöz, van egy olyan természetes viszonyulásunk az instrumentumhoz, ami szerintem erről a töről fakad.

Kovács Gergely és Polgár Éva: közös koncertje a Liszt Pro Futura Művészeti Alapítvány szervezte Liszt Jótékonysági Gálaesten a Gödöllői Királyi Kastélyban (2024. szeptember 29.)

– *S milyen más tervei akadnak még a következő időszakra? Marad Amerikában?*

– Ezt a hatéves ciklust a szerződéselem határozatlan idejű megkötéséig szeretném a tengerentúlon tölteni. Viszont mind a mai napig az a célom, hogy szeretném majd hazahoni a tudást, amit a világban megszereztem. Nem véletlen azonban, hogy amikor megkaptam a doktori diplomámat, nem akartam visszatérni az alapokhoz. Szerettem volna eljutni ugyanis az egyetemi szintű oktatáshoz, itthon azonban friss diplomával nem volt erre lehetőség, nem volt nyitott katedra. Örülök, hogy Amerikában megtaláltam az utamat, s külön boldogság, hogy a Los Angeles-i Nemzetközi Liszt Zongoraverseny igazgatói posztját tölthetem be. Így ugyanis kapcsolatban lehetek a budapesti Zeneakadémiával, hiszen a hagyományok szerint kérünk fel magyar zsűritagot, s akadnak hazai jelentkezők. S épp ezért - nagyon nem könnyű egy fiatalnak eljutnia Magyarországról Los Angelesig – hoztuk létre Kovács Gergely zongoraművésszel a Liszt Pro Futura Művészeti Alapítvány, hogy segítsük előteremteni az utazás költségeit. Gergely maga is díjat nyert a versenyen, s ma kurátorként társam az alapítványban. Igyekszünk segíteni az utánunk jövőknek. Minden alkalommal egy zongoraművész és egy énekes pályázhat rá, 15 perces videókat várunk. Örülök a magyarországi kapcsolatoknak, azt érzem, így hidat képezek az oktatási intézmények és országok között. Mindebben megtaláltam a feladatomat. A versenyre kétfévente kerül sor, a köztes esztendőkből pedig a győztesek turnéztatása zajlik.

Los Angeles Nemzetközi Liszt Verseny magyar csoportkép balról jobbra (2024. november 24.): Rus Ilonka (Sam Houston State University), zongoraművész, zsűritag; Neszlényi Judith, igazgató (visszavonult); Lökösházi Mária, szoprán versenyző, első helyezett két ének kategóriában; dr. Gróf István, fővédnök, főkonzul, Magyarország főkonzulátusa; Cserjési Kinga (Libero Canto, New York), énekművész, zsűritag; Szirtes Máté, zongoraművész versenyező, első helyezett és többszörös díjazott; Kovács Gergely, zongoraművész, zsűritag; Polgár Lászlóné, verseny titkár

-

Adrien Ramos, a Los Angelesi Liszt Verseny koncertje után a Liszt Múzeumban.
Balról jobbra Kovács Gergely zongoraművész, Polgár Éva, Eckhardt Mária, Adrien Ramos

– *S mennyire nehéz ennek a megmérettetésnek, a hangversenyeknek a büdzséjét előteremteni?*

– Kicsit nehezebb, mint korábban, de azért a tengerentúlon megvannak a szponzoráció hagyományai, létezik egy kialakult mecénási kör, de igazgatóként az is fontos feladatom, hogy ezzel foglalkozzam, szervezzem az adománygyűjtő koncerteket többek között. Maga a verseny 1990-ben indult, s egy amerikai zenepedagógus, Liszt-kutató, Geraldine Keeling és Neszlényi Judith zongoraművész, zeneszerző, zenepedagógus hívta életre. Akkor utazott ugyanis Los Angelesbe Eckhardt Mária, a Liszt Ferenc Emlékmúzeum és Kutatóközpont alapító igazgatója, s a két barátnő egynapos fesztivállal, mesterkurzussal várta, amelyen a helyi zenetanárok növendékei léptek fel.

Liszt Verseny igazgatók:

Balról jobbra: Katherine Hickey, Neszlényi Judith, Polgár Éva, Geraldine Keeling

Akkoriban kevésbé ismerték Lisztet a tengerentúlon, ezért is volt igazi misszió ez a rendezvény. Ezeken a programokon aztán Ungár Tamás is részt vett, s így futnak össze a szálak... A fesztiválból verseny nőtt ki, több mint 12 kategóriával, egy-egy alkalommal 170-en mutathatják be a tudásukat 14 tagú zsűri előtt. Nagyon népszerűvé vált, mert a bírálóbizottság építő jellegű kommentjeit mindenki írásban is megkapja, így pedagógiai célokat is teljesít. Emellett az összes résztvevő átveheti Alan Walker Liszt biográfiáját. S ma már a megmérettetésnek hivatalosan bejegyzett státusza is van.

Polgár Éva, a Hungary Foundation Kulturális Nagykövete

https://youtu.be/CL0ub4-7wbU?si=O_BjZkZmBnV7efnG (4:40)

A Hungary Foundation világszínvonalú előadás sorozatokat mutat be magyar művészek együttműködésével olyan amerikai városokban, ahol az amerikai magyarság nagy számban van jelen. A kezdeményezés célja a magyar kultúra minél szélesebb körű terjesztése az Egyesült Államok kiemelt helyszínein, színpadain.

Polgár Éva szólóestje a Carnegie Hallban (2023.12.15.)

- *S nemcsak tanárként, hanem művészként is sikeres, hiszen már háromszor koncertezhetett a Carnegie Hallban. Mennyire más az előadói pálya építése a tengerentúlon?*
- Akadnak jócskán művészmenedzsmentek, de az is külön művészet, hogyan lehet ezekbe bekerülni. Azt látom egyébként, hogy a legtöbb előadó a saját szerencsájének a kovácsa, s ezt ma már jócskán megkönnyíti a közösségi média is. Sokat lehet így producerségről, szervezésről tanulni... Az egyetemi oktatók között is működik egy kiváló network, s egymást segítjük lehetőségekkel. Az amerikai közönség nagyon szereti a zenét, de az is lényeges számukra, hogy hallgatható programokat állítson össze az ember. Fontos, hogy szórakoztató legyen a műsor. Emiatt kissé más az ott játszható repertoár, mint itthon. S az első Carnegie Hall-os fellépés kamarazenei beugrás volt, majd a washingtoni bázisú Hungary Foundation kulturális nagyköveteként támogatott költségvetésből foglaltam le a termet, a harmadik alkalommal pedig már a Carpathian Impressions produkcióval közösen beadott programunk alapján fogadott minket a történelmi színpad, amire büszke vagyok. A jövőben a Kodály-darabok mellet szeretnék izgalmas párosításokban Debussy- és Bartók-, valamint Chopin- és Liszt-műveket lemezre játszani. Készülök egy második Liszt-albumra is.

Carpathian Impressions poszternál.

Balról jobbra: Borbély László, Polgár Éva, Varga Gábor zongoraművészek (2022.11.27.)

– *Itthon is hallhatja a közönség szeptemberben, mégpedig egy különleges programmal...*

– A Carpathian Impressions-t adjuk elő 2025. szeptember 26-án a Zeneakadémia Solti Termében. Ezzel a programmal már turnéztunk Amerikában, s mellettem még két zongoraművész, Borbély László és Varga Gábor vesz benne részt. A koncerttel három évvel ezelőtt épp a Carnegie Hallban debütáltunk. A Kárpát-medence gazdag, ezeréves zenei hagyományát szeretnénk bemutatni modern és dinamikus módon. Klasszikus zongoraművészet és népzenei improvizációk is felhangzanak ezen az esten, amikor az egymással szemben állított két zongorán játszunk hárman... Amikor csak tehetem, mindig örömmel szerepelek itthon, hiszen az egyetemhez kilenc hónapos szerződés köt, így az év negyedét Magyarországon tölthetem. Itthonról töltekezem. Az igazi zenei barátságaim Magyarországon szövődtek. Vérteli kamarazenesz vagyok, nagyon szeretek másokkal muzsikálni, de a tengerentúlon nem tudom ezt az együttesjátékot megélni úgy, mint itthon. A magyar zenészekkel tényleg egy a zenei örökségünk...

Réfi Zsuzsanna

FÜGGELÉK:

Felix Mendelssohn: Variations sérieuses, Op. 54 (11:26)

(Festetics Kastély, Keszthely, 2009)

Debussy - Estampes (1903) - Éva Polgár, piano (14:58)

I. Pagodes; II. La soirée dans Grenade; III. Jardins sous la pluie

(Texas, Paul Voertman Recital Hall, May 1, 2013)

Beethoven Piano Concerto No. 4 in G major, Op.58, 1st movement (18:55)

Polgár Éva (zongora), Váci Szimfonikus Zenekar, vezényel: Vásáry Tamás

(Duna Palota, 2015. május 14.)

Liszt - "Weinen, Klagen, Sorgen, Zagen..." - variations on a theme by J. S. Bach - Éva Polgár, piano (18:07)

(Paul Voertman előadóterem, Észak-Texasi Egyetem, 2016)

Tchaikovsky-Liszt - Polonaise from Eugene Onegin - Éva Polgár, piano (6:16)

(2016)

Kaija Saariaho - Prélude (2007) - Éva Polgár, piano (6:55)
(2016)

ZELEGÉNY - Polgár Éva zongoraművész koncertje (37:59)
(2017)

Balázs Horváth: character (2017) (13:16)
(2018)

ZEBEGÉNY - Liszt Jótékonysági Gálaest a Duna Palotában (41:38)

S. Rachmaninoff: 2., c-moll zongoraverseny, Op. 18,
(3/3. rész) - Polgár Éva és a Duna Szimfonikus Zenekar, vezényel: Vásáry Tamás
(2018. május 18.)

Serge Rachmaninoff - Vesennije vodi, Op. 14, No. 11 (2:22)

Csordás Klára (ének) és Polgár Éva (zongora)
(2018)

Brahms - Intermezzo, Op. 117, No. 2; Éva Polgár (5:28)

Amerikai Liszt Alapítvány Fesztiválja
(Arizonai Egyetem, 2019. október 25.)

Éva Polgár - Celebratory Piano Concert - Year of National Unity (58:42)

A New York-i Magyar Kulturális Központ meghívására az Egyesült Államokban élő elismert zongoraművész, POLGÁR ÉVA professzor egy színes műsorból álló emlékezetes koncertet adott.
(2020. dec. 16.)

Zebegényi Évzáró Koncert 2020 (1:10:43)

00:00:22 - Bartók: Kolindák, I. sorozat – Polgár Éva

01:06:30 – Id. J. Strauss: Radeczky-induló – Polgár Balázs, Polgár Éva, Polgár László

Franz Liszt: Hungarian Rhapsody No. 11, Éva Polgár - piano (6:42)

Polgár Éva zongoraművész koncertje Zebegényben (1:19:05)
(A felvétel 2021. július 4-én készült.)

Éva Polgár plays Ernst von Dohnányi: F minor concert etude, Op. 28, "Capriccio" (2:56)
(2021)

Polgár Éva zongoraművész koncertje Pócsmegyeren (1:08:20)
(Pócsmegyer, 2024.07.14.)